

Sabira Ståhlberg

Fixa fokus

**I framtiden bär alla speciella
glasögon, som kallas för plex.
Plex kombinerar telefoner och datorer
och anpassar sig till användaren.**

**En blixtnär i en restaurang.
Fyra vänners plex börjar plötsligt
byta information med varandra.**

**Ingenting fungerar som förr.
Varje dag hämtar nya överraskningar.
Vänskapen sätts på prov, för nu
avslöjas alla möjliga hemligheter...**

ISBN 978-952-7334-03-4 (inbunden)
ISBN 978-952-7334-04-1 (PDF)

Kaktus

– Min dag är också tokig, berättar Aron.
Mitt plex klarar av att översätta de flesta språken, som finns i världen, men glasögonen är inte så bra på sällsynta språk. Idag fick jag ett dokument på ett språk, som ännu inte finns i systemet. Då måste jag leta i gamla ordböcker. Det tar tid. Jag slog långsamt upp i de dammiga böckerna, istället för att kolla i plex på några sekunder.

– Ditt plex har många intressanta funktioner, säger jag. Jag önskar, att jag också hade dem.
– Ibland går det fel. Aron skakar på huvudet: En bok jag håller på att översätta handlar om klimatet och livet på en ö i Indiska oceanen. Översättningen i plex blev såhär: På grund av det vänstra pekfingret blir man ett grönt moln i soffan av valarnas kokosnöt.

– Du har ett roligt jobb, skrattar Lars.
Aron, tänk om vi skulle byta arbete?
– Vi kan försöka, nickar Aron.
Idag gick allt bra tills det blev lunch. Jag gick ut för att äta med mina kolleger. En del av dem äter sallader eller smörgåsar på jobbet. Jag föredrar att gå till ett kafé, som ligger bakom hörnet. De lagar god mat.

Jag äter alltid lunch i samma kafé.
Idag beställde jag lamm, linser och ris.

– Du gillar kryddor, kommenterar jag.
Jag känner dofterna ända upp till min bostad.
– Medan jag satt i kaféet hände något,
säger Aron. Ur såsen på min tallrik började
det plötsligt växa en liten grön planta.
Den hade breda blad och den doftade fräscht.
– Så trevligt, säger Lars. Jag skulle gärna...

– Jag flög upp ur stolen och alla undrade,
om jag förlorat förståndet, fortsätter Aron.
De kunde inte se något särskilt på min tallrik.
Bredvid växten i mitt plex stod det persilja.
– Är du intresserad av växter? frågar Lars.
– Inte ett dugg, svarar Aron. Jag vet inte
om man använder rot, bark eller frö av persilja.
– Man kan äta bladen och rötterna, säger jag.

– Då jag gick tillbaka till kontoret såg jag
inga ordböcker i mitt plex, säger Aron.
Jag märkte bara träd och blommor i parken
och såg deras namn på latin.
På kontoret upptäckte jag först idag,
att det står massor av växter vid fönstren.
Jag fick information om mull, gödsel och
grad av surhet, och när man ska vattna dem.
– Det är viktigt att veta, påpekar Lars.
– Inte alls, ropar Aron. Jag blev skrämmd.

Tidigare märkte jag aldrig den lilla kaktusen, som någon ställt på mitt bord.

Nu har den i mitt plex blivit stor som en fotboll med enormt långa taggar. Jag flyttade på den.

– Så hemskt, säger jag. Men kaktusen kunde faktiskt bli en ganska rolig målning.

– Usch! Tanten har igen ställt ut sina pelargoner i trappan, säger Aron. Jag tål inte lukten av doft-pelargoner. Mitt plex säger, att de fräschar upp luften, men jag nyser.

– Vi flyttar på dem, föreslår jag.

– Jag får fel information. Jag borde få data om vilka växter som framkallar allergier, säger Aron.

Nu ser jag på min skärm hur träden ser ut under olika årstider. Vet ni när eken fäller löv?

Vad gör jag med all den här informationen?

– Det är min lektion i biologi du ser, nickar Lars.